

Bíró Lajos 1927. december 17.-én egy református kántortanító gyermekeként Berekdarócon született. Pályáját előbb a háború, majd az 1956-os forradalmat követő megtorlás törte ketté. Elemi iskolai tanulmányait Kisarban végezte, majd a debreceni református kollégiumba került. Négy osztály elvégzése után a marosvásárhelyi Csaba Királyfi Gyorsfegyvernemi Hadapród Iskolába felvételizett a huszárokhoz. Harcolt a II. világháborúban, ahol megsebesült, majd ausztriai hadifogságba került. A háború után leérettségizett és némi vizontagság után az Egri Pedagógiai Főiskola magyar-történelem- rajz szakára került. A diploma megszerzése után 1951-től a rajz tanszéken tanársegédként dolgozott. 1956 októberében bevásztották a főiskola munkástanácsába, a MEFESZ egri szervezetének alapító tagjaként annak elnökhelyettese lett. Tagja volt a Városvédelmi Bizottságnak is, és nagy szerepe volt abban, hogy Egerben nem történt atrocitás. A bevonuló szovjet csapatokkal szembeni harc felvételét reménytelennek ítélte, ezért erről mindenkit lebeszélni igyekezett. A forradalomban betöltött szerepe miatt 1957-ben letartóztatták, és négy év börtönre ítélték. A büntetés letöltése után az őt és családját ért meghurcolás mellett állami oktatásban nem vehetett részt. 1961-től Debrecenben élt, ahol a rá szabott politikai jogvesztés lejárta után a debreceni Képzőművészeti Kör egyik vezető tanára lett. Tagja volt a Képzőművészeti Alapnak, de számos debreceni kiállítás résztvevőjeként is ismerték. Nyaranta a Medgyesi Kör tagjainak szervezett nyári művésztelepeket Tiszacsegén, Hajdúnánáson és Berettyóújfaluban. Művészi munkásságát több díjjal is jutalmazták, így megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztjét és a Munkácsy- emlékérmét is. 2010. szeptember 17.-én 83 éves korában hunyt el.